

keeltes seletada muistsete rõhuoludega), ülevaade »Eesti keel« (kogut. Eesti maa, rahvas, kultuur, Tartu, 1926, lk. 194–203), »Eräs monikon partitiivimuoto virossa« (Virittäjä 1924, lk. 33–34), »Temporaalirakenne virossa« (*ibid.*, lk. 74–76) j. t. — R. folkloristlikud harrastused on avaldust leidnud tema poolt välja antud antoloogias »Valik eesti rahvalaulusid« (Tartu, 1919) ja artiklis »Surnute austus« (E. Kirj. 1912) ja »Eesti rahvaluule«, I–II (*ibid.*). Ka töötab R. »Eesti rahvalaulude« väljaandmise toimkonnas.

Aino Kallas, Nuori Viro (1918, ka eesti keeles »Noor-Eesti«, 1921); Eesti Keel 1922, lk. 25–28.

H. V.; A. S-te.

RIGBY (Eastlake), Elizabeth, kirjanik, sünd. 17. XI 1809 ukj. Inglismaal Norwichis dr. Edward R. tütre, asus peale isa surma a. 1821 Framinghami Norwichi lähedal, kust a. 1827 siirdus kogu perekonnaga 2-ks a.-ks Saksamaale Heidelbergi, omandades seal täiuslikult saksa keele. Hiljemini veel kord Saksamaal viibinud, reisis ta a. 1838 Peterburi ja sealt Tallinna, et külastada seal oma õde, kes oli abielus ühe balti aadlmehega. Asudes Tallinnas kuni 1841. a.-ni, saatis R. sealt oma emale rea kirju, mis ta, Inglismaale tagasi jõudnud, avaldas Londonis 1841. a. anonüümselt eriraamatus *A Residence on the shores of Baltic*; sellest teosest ilmus hiljemini (1842, 1844, 1849) veel 3 2-kõitelist trükki tiitliga *Letters from the shores of the Baltic* (saksa keelne tõlge tiitliga »Baltische Briefe« ilm. a. 1846 Leipzgis). Järgnevatil aa. ilmusid R. sulest mitmed pikemad kirjutised ajakirjas *Foreign Quarterly Review* ja eriraamatuina. 1846. a. avaldas ta samuti anonüümselt novellikogu *Livonian tales* (II tr. 1861), millest üks novell *The Jewess* oli ilmunud juba a. 1843. A. 1849 astus R. abiellu sir C. L. Eastlake'iga, tol ajal juba 56-aastase tuntud kunstnikuga, ja andus peale seda, olnud juba varemini tegemist teinud maalikunstiga, kunstiküsimuste käsitlemisele, avaldades rea teoseid selt alalt. Peale oma mehe surma (1865) muutus R. kunstikirjanduslik toodang eriti viljakaks. Ta avaldas rea raamatuid, nagu näit. *Five great painters* (1883) ja korraldas ning täiendas uusi trükke oma mehe teostest. R. suri 2. X 1893 ukj. Londonis. — Liikudes oma Tallinnas viibimise ajal küll peamiselt kohalikkude saksa mõisnikkude ringkonnas tundis R. vajadust kokku puutuda ka maa pärisrahvaga, eestlastega, kellede rõhutud olukord äratas temas kaastundmust, kuna tema kunstnikusilm küündis isegi nägema põlatud eestlase ilu. Tema »Kirjade« (*Let-*

ters...) I trüki juurde on lisatud 20 vasklõiget, mis pärit tundmatult autorilt R. õli maalide ja visandite järgi. Enamik neist käsitleb maastikulisi aineid; ühele on aga olnud mudeliks rahvuslikus riietuses eesti neiu voki taga ja teisele eesti noormees pikas mustas rüüs ja pastaldes. Viimase ilust kõneleb R. vaimustatult oma »Kirjades«, milles leidub veel õige salvavaid märkusi Balti sakslaste kohta. Tema *Livonian tales* («Liivi jutud») sisaldavad 3 novelli: *The disponent* («Kubjas»), *The wolwes* («Hundid») ja *The Jewess* («Juudi neiu»). Neist on kahe esimese aine võetud otseselt eesti elust, kuna kolmas ainult kaudselt riivab Eestimaad ja selle elu. Esimeses novellis kirjeldab R. eesti vanu pulmakombeid, teises on leidnud käsitlust libahundi teem. Mõlemad jutustused on läbi põimitud eestikeelsete ütlustega ja üksikute sõnadega, kuigi autor jutustuste tegelasi nimetab lätlasteks. Veidi sentimentaalselt vestab R. neis Eestist kaasa viidud nähteist ja muljeist.

The Dictionary of national biography XXII; *Encyclopaedia Britannica*; B. L. inde, inglaste kokkupuuted Eestiga XVI sajangust kuni XIX sajangu lõpuni («Sõdur» 1927, nr. 26–27). B. L.

RIIKOJA (end. nimi Reichenbach), Heinrich, zooloog, sünd. 24. II 1891 Rakke jaamas postiametniku pojana, õppis alates a. 1910 Tartu ülikooli matemaatika-füüsika teaduskonna keemia osakonnas, kust hiljemini siirdus loodusteaduse osakonda. A. 1915 võttis R. osa vene põllutöö- ja maakorralduse-departemangu poolt Volga delta uurimiseks korraldatud rakendusteaduslikust ekspeditsioonist, astus sama a. sügisel mainitud departemangu ametisse ja töötas seal 1½ a. jooksul läbi aa. 1914–15 Kaspia mere rakendusteadusl. ekspeditsioonil kogutud planktoloogilise materjali. A. 1916 viibis ta departemangu poolt komandeerituna Bakus Kaspia mere uurimise ekspeditsioonil tehtud vaatlusi ja kogutud materjale täiendamas, kinnitati a. 1917 Tartu ülikooli zootoomiakabineti assistendi k. t.-ks, töötas sama a. suvel Valgel merel Kovda bioloogiajaamas laborandina, lõpetas ülikooli loodusteaduse alal a. 1918 ja lahkus saksa okupatsiooni tulekul assistendi kohalt, millele oli s. a alul kinnitatud. Aa. 1917–20 toimis ta H. Treffner'i gümnaasiumis Tartus loodusloo õpetajana, võttis aa. 1918–19 osa Eesti Vabadussõjast ja nimetati sept. 1919 zoologiadotsendiks Tartu ülikoolis. Mais 1926 kinnitati ta erakorral. professoriks samal alal — Aa. 1920 ja 1924 toimetati ta Matsalu lahes planktoloogilisi uurimisi ja töötas aa. 1925–27 Eesti veekogude uuri-